

BŁAŻNIĆ SIĘ (10) *vb impf*

się (6), się (3); z *elipsą* się (1) *BudBib Os 1/2*.

a *pochylone*.

inf błąźnić się (1). ◇ *praes 1 sg* błąźnię się (1). ◇ *praet 3 pl m pers* się błąźnili (1). ◇ *imp 2 sg* błąźni się (1). ◇ *3 sg* niechâj się błąźni (1). ◇ *con 3 sg m* by się błąźnił (1). ◇ *3 pl m pers* by się błąźnili (1). ◇ *subst* błąźniłyby się (1). ◇ *part praes act* się błąźniąc (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Robić z siebie błazna, ośmieszać się, być pośmiewiskiem, przedmiotem drwin; desipere, irrisui esse* *Mqcz* (5) : *Mqcz* 356a, 368a; *Bo tám [w rzemiesłach] ktoby klâmał nálie powiedâiâc/ iż ieft dobrem Pufzkarzem/ ábo Málárzem/ á tegoby nie nieumiał/ lzydzonoby z niego/ á przyiâcieleby tákiego vpomnieli/ żeby fię niebłąźnił/ á nie vdawał fię za tego ezym nie ieft. GórnRozm N3; KlonFlis F2v.*

błąźnić się czym: czâćcież to [*te powieści*] kiedy gdzie możecie/ Iedno iżby poćciwie nikogo nie draźniąc/ A nietrefnemi zârty lami fię nie błąźniąc. *RejZwierc 239v.*

2. *Ludzić się, oszukiwać samego siebie* (1) : [*ojciec każdy przypilnuje, aby syna oddać*] do lżkoły álbo kolegium/ á iżeby go domá nye dawał vczyć/ nyechay fię nye błąźni/ boć żadnego s tego pożytku/ áni on lam áni fyn nye poznâyą. *GliczKsiqż L3v.*

3. *Cudzołóżyć, oddawać się nierządowi* [*tylko BudBib*] (4) :

Przen: *Oddawać się bałwochwalstwu* (4) : A iulf niech nie ofiâruią ofiar fwych czârtom z ktorymi fię błąźnili [*Et non sacrificabunt adhuc sacrificia sua daemonibus, post quos fornicantur*] *BudBib Lev 17/7*; *Idzi poymi fobie zônę wżetecznicę/ y dzieci wżeteczne/ bo błąźniąc zbłąźniłá fię ziemiá [quia fornicando fornicabitur terra, ne eat post Dominum]* *BudBib Os 1/2*.

błąźnić się za kim (2): Y brałbyś zcorek ich záfyny twoie/ á błąźniłyby fię corki ich zá Bogâmi fwemi *BudBib Exod 34/16, Exod 34/15*.

Formacje pochodne: *pobłąźnić się, zbłąźnić się*.